

## Arrest

nr. 348 497 van 11 juni 2026  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX  
Akkerstraat 1  
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

### DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 januari 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 14 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinqüies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 februari 2026 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 7 mei 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden ingewilligd op volgende grond:

*“De bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinqüies*) van 14 januari 2026.*

*Het enig middel lijkt gegrond voor zover de schending wordt opgeworpen van de zorgvuldigheidsplicht.*

*In de bestreden beslissing kan gelezen worden: “Betrokkene verklaarde (gehoor DVZ dd.24/06/2025) dat haar zoon (+gezin) legaal in België verblijven. We wijzen er op dat de zoon niet tot de gezinskern van betrokkene behoort. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen ouders en hun meerderjarige kinderen onderling, zonder dat bijkomende banden van afhankelijkheid worden aangetoond.*

*Kernpunt van verzoeksters betoog is dat verweerder geen standpunt kon innemen over haar gezinsleven aangezien hij haar niet de mogelijkheid heeft gegeven zelf haar standpunt hierover toe te lichten. Ze voegt er aan toe dat verweerder zich verlaat op een gedateerd gehoorverslag en dat verweerder behoorde te weten dat ze omstandigere verklaringen over dit gezinsleven met haar zoon heeft afgelegd tijdens haar gehoor*

door het CG. Ze voegt dit gehoorverslag bij haar verzoekschrift en verwijt verweerder geen zorgvuldig onderzoek gedaan te hebben naar de gezinskern met haar zoon.

Verweerder kan niet verweten worden bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening te hebben gehouden met verzoeksters verklaringen zoals ze opgenomen zijn in het gehoorverslag van het CG van 7 juli 2025. Immers bevindt dit verslag zich niet in het administratief dossier. Verweerder is immers niet de asielinstantie die beslist over ingestelde verzoeken om internationale bescherming op basis van een asielgehoor. Hij kan dan ook geen kennis hebben van dit gehoorverslag noch behoort hij dit verslag op te vragen.

Verweerder verwijst in de bestreden beslissing naar een gehoor van verzoekster van 24 juni 2025 dat hij zelf heeft afgenomen. Echter blijkt uit het administratief dossier dat dit een “verklaring betreffende de procedure” betreft, waarbij met verzoekster aan de hand van de bijstand met een tolk een formulier wordt ingevuld dat bestaat uit voorgedrukte rubrieken. Het formulier werd ingevuld door een ambtenaar van de “Afdeling Internationale bescherming” van de Dienst Vreemdelingenzaken. Het wordt verstrekt aan het CG die dit ingevuld formulier meeneemt bij het gehoor van verzoekster en bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. De vragen die dit formulier bevatten, worden dan ook gesteld binnen de doelstelling van de behandeling van een verzoek om internationale bescherming (VIB). In dit formulier kan gelezen worden” Is er een specifieke reden waarom u precies in België een verzoek om internationale bescherming wil indienen? Mijn zoon heeft hier werk gevonden en daarna kwam mijn schoondochter, zij heeft ook werk ondertussen.(...). Hoe is uw gezondheidstoestand? Wordt u opgevolgd door een arts in België? Hebt u medische documenten bij zich? Hebt u nood aan medicijnen? Ik ben een oud vrouwtje, ik heb last van mijn bloeddruk maar het gaat. Bestaansmiddelen? Neen, ik krijg 200 Euro Albanees pensioen en mijn zoon helpt mij.

Verweerder kan zich zoals verzoekster terecht opmerkt, niet op dit gehoor baseren om te besluiten, Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen ouders en hun meerderjarige kinderen onderling, zonder dat bijkomende banden van afhankelijkheid worden aangetoond”, zonder haar de kans te geven die banden van afhankelijkheid met haar zoon aan te tonen, hetzij tijdens dit gehoor of naar aanleiding van een bijkomend gehoor of n.a.v een vraag aan verzoekster om bijkomende inlichtingen te verstrekken over de banden van afhankelijkheid met haar zoon, dit vooraleer hij de bestreden beslissing treft.

Het verweer in de nota kan niet tot een andere conclusie leiden. Hierin wordt immers de ganse bestreden beslissing hernomen, met duiding van de rechtsgrond en de vaststelling dat er geen schending blijkt van de formele motiveringsplicht. Dit heeft geen wezenlijke waarde in de betwisting. In tegenstelling tot wat verweerder voorhoudt kan voorts niet besloten worden dat verzoekster geen belang heeft bij haar kritiek die ze ent op het bij het verzoekschrift gevoegd gehoorverslag van het CG van 7 juli 2025, dit omdat het CG in zijn asielbeslissing en de Raad in zijn asielarrest hiermee rekening gehouden hebben en gemotiveerd hebben. Immers betreft het hier louter de beoordeling van het door verzoekster ingediende verzoek om internationale bescherming en niet van haar afhankelijkheidsband met haar in België verblijvende zoon. Gezien de 83-jarige verzoekster blijkens het gehoorverslag van het CG van 7 juli 2025 haar ganse gezins- en financiële situatie uit te doeken doet in Albanië en in België, lijkt verzoekster wel degelijk het belang aan te tonen bij het middelonderdeel. Een middel dient overigens niet enkel te bestaan uit een geschonden geachte rechtsregel, dit kan ook een beginsel van behoorlijk bestuur omvatten, zoals het thans geschonden geachte zorgvuldigheidsbeginsel. De Raad benadrukt nog dat het niet aan hem is om een standpunt in te nemen over de vraag of verzoekster wel of niet een afhankelijkheidsband aantoont met haar zoon. Dit onderzoek komt de Dienst Vreemdelingenzaken toe, wat hij nagelaten heeft te doen.”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep ingewilligd.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

## **Artikel 1**

De beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 14 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming, wordt vernietigd.

## **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter,

R. AHMETOV, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. AHMETOV

M. EKKA